
Dokument zasedanja

B8-0180/2019

11.3.2019

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o evropskem sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic
(2019/2580(RSP))

Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Matthijs van Miltenburg, Hilde Vautmans
v imenu skupine ALDE

**Resolucija Evropskega parlamenta o evropskem sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic
(2019/2580(RSP))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, v katerih je pozval k vseevropskim mehanizmom za uvedbo ciljno usmerjenih sankcij proti posameznikom, ki so vpleteni v hude kršitve človekovih pravic, vključno s svojim priporočilom Svetu z dne 2. aprila 2014 o določitvi skupnih vizumskih omejitev za ruske uradnike, vpletene v primer Sergeja Magnickega¹,
- ob upoštevanju poglavja 2 naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU) o sprejemanju sankcij v okviru skupne zunanje in varnostne politike (SZVP),
- ob upoštevanju člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) o sprejemanju sankcij proti tretjim državam ter posameznikom, skupinam in nedržavnim subjektom,
- ob upoštevanju izjave predsednika Komisije Jeana-Clauda Junckerja iz govora o stanju v Uniji z dne 12. septembra 2018, v kateri je predlagal, naj države članice uporabijo obstoječa pravila EU za prehod s soglasja na glasovanje s kvalificirano večino na nekaterih področjih skupne zunanje in varnostne politike EU, kot sta skupno odzivanje na kršitve človekovih pravic in naložitev učinkovitih sankcij,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 10. decembra 2018 po zasedanju Sveta EU za zunanje zadeve,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 22. januarja 2019 z naslovom Sergej Magnicki in pozneje – Boj proti nekaznovanju s ciljno usmerjenimi sankcijami,
- ob upoštevanju študije o ciljno usmerjenih sankcijah zoper posameznike zaradi hudih kršitev človekovih pravic – vpliv, trendi in obeti na ravni EU, ki jo je generalni direktorat za zunanjo politiko objavil 26. aprila 2018²,
- ob upoštevanju predloga z dne 14. novembra 2018 za uvedbo komisije o prepovedi vstopa zaradi kršitev človekovih pravic,
- ob upoštevanju srečanja o globalnem sistemu sankcij EU za kršitve človekovih pravic dne 20. novembra 2018 na Nizozemskem,
- ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,

---

¹ UL C 408, 30.11.2017, str. 43.

² Študija „Ciljno usmerjene sankcije zoper posameznike zaradi hudih kršitev človekovih pravic – vpliv, trendi in obeti na ravni EU“, Evropski parlament, generalni direktorat za zunanjo politiko, Tematski sektor za zunanje odnose, 26. april 2018.

- A. ker so sankcije EU (znane tudi kot omejevalni ukrepi) v zadnjih dveh desetletjih postale sestavni del zbirke orodij EU za zunanje odnose, ki vključuje več kot 40 različnih omejevalnih ukrepov, ki trenutno veljajo za 34 držav; ker bili približno dve tretjini sankcij EU za posamezne države uvedeni v podporo ciljem na področju človekovih pravic in demokracije;
- B. ker je EU poleg sankcij za posamezne države, katerih cilj je spremeniti ravnanje držav, pred kratkim uvedla omejevalne ukrepe proti širjenju in uporabi kemičnega orožja in kibernetičnih napadov ter posebne ukrepe za boj proti terorizmu;
- C. ker so obstoječe sankcije EU namenjene državnim in nedržavnim akterjem, kot so teroristi in teroristične skupine;
- D. ker so v zadnjih nekaj mesecih evropska podjetja ali celo države članice EU večkrat prekršili sankcije EU; ker te kršitve vključujejo obisk sirskega varnostnega funkcionarja Alija Mamluka, ki so mu bile izrečene sankcije, v Italiji, belgijska podjetja, ki pošiljajo sestavine strupenega plina v Sirijo, nizozemska podjetja, ki pomagajo pri gradnji spornega mostu Kerč, nemške propelerje, ki se znajdejo na ruskih vojaških dronih, in nizozemsko družbo Damen, ki libijsko obalno stražo oskrbuje s patroljnimi čolni;
- E. ker ti primeri kažejo, da je treba dodatno pojasniti področje uporabe in domet trenutno veljavnih sankcij ter pojasniti, v kolikšni meri so države in družbe odgovorne za to, da zagotovijo, da končna uporaba ali namen njihovega blaga in storitev nista zajeta s sankcijami;
- F. ker so ustrezni organi držav članic EU odgovorni za izvrševanje sankcij, ukrepi sami pa se določijo na evropski ravni; ker so okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij med temi organi ter evropski mehanizem izvrševanja bistveni za zagotovitev, da se omejevalni ukrepi EU enotno izvajajo in razlagajo ter da lahko evropska podjetja delujejo pod enakimi pogoji;
- G. ker je Parlament večkrat pozval k vzpostavitvi globalnega sistema sankcij EU za kršitve človekovih pravic, s katerim bi zagotovili doslednost in učinkovitost zamrznitve sredstev posameznikov, prepovedi izdaje vizumov in drugih sankcij, ki jih posameznikom in subjektom nalagajo države članice in ki se nalagajo na ravni EU;
- H. ker je treba pri uvedbi sistema sankcij upoštevati pregleden postopek oblikovanja seznamov oseb, pregleda in umika ljudi s seznama;
- I. ker je bila v nekaj državah, vključno z ZDA, Kanado, Estonijo, Litvo in Združenim kraljestvom, sprejeta zakonodaja, podobna tisti v zadevi Magnicki, ki temelji na sistemu sankcij, osredotočenih na človekove pravice;
- J. ker so številni aktivisti civilne družbe dejavno prispevali k uvedbi takšnih sistemov, zlasti v ZDA rojeni poslovnež William Browder po smrti svojega odvetnika Sergeja Magnickega, medtem ko je bil v priporu v Rusiji;
- K. ker je nizozemska vlada novembra 2018 začela razpravo med državami članicami EU o politični priložnosti za uvedbo ciljno usmerjenega sistema sankcij za človekove pravice na ravni EU; ker se predhodna razprava nadaljuje na ravni delovne skupine Sveta;

1. odločno obsoja vse kršitve človekovih pravic po vsem svetu; poziva k hitri vzpostavitvi avtonomnega, prilagodljivega in reaktivnega vseevropskega sistema sankcij, ki bi omogočal osredotočanje na posameznike, države in nedržavne akterje ter druge subjekte, odgovorne za hude kršitve človekovih pravic in sistemsko korupcijo ali vpletene v ta dejanja; je trdno prepričan, da je tak sistem bistveni sestavni del obstoječe palete orodij EU na področju človekovih pravic in zunanje politike ter bi okrepil vlogo EU kot svetovnega akterja na področju človekovih pravic, zlasti v boju proti nekaznovanosti in v podporo žrtvam in zagovornikom človekovih pravic po vsem svetu;
2. je seznanjen, da je ameriški kongres leta 2016 na podlagi Magnickijevega akta o odgovornosti pravne države iz leta 2012 sprejel globalni Magnickijev zakon, s katerim naj bi se kaznovali posamezniki, odgovorni za smrt protikorupcijskega zagovornika in odvetnika Sergeja Magnickega med priporom v predkazenskem postopku v ruskem zaporu zaradi nečloveških razmer, namernega zanemarjanja in mučenja;
3. poudarja, da bi moral sistem sankcij EU za kršitve človekovih pravic temeljiti tudi na resoluciji Parlamenta o Magnickem z dne 2. aprila 2014, v kateri je Svet pozval, naj oblikuje skupni evropski seznam uradnikov, odgovornih za smrt Sergeja Magnickega, ter za poznejše prikrivanje v sodnem postopku in nadlegovanje njegove družine; poudarja, da je treba imeti sistem sankcij EU na področju človekovih pravic, ki bo omogočal kaznovanje posameznikov, vpletenih v kršitve človekovih pravic kjerkoli na svetu, ter s katerim se bo izrecno in simbolično prenašalo ime Sergeja Magnickega; pozdravlja dejstvo, da je bila na drugi strani Atlantika sprejeta podobna zakonodaja, ki obravnava kršitelje človekovih pravic po vsem svetu; poudarja, da mora čezatlantsko sodelovanje poskrbeti, da bodo kršitelji človekovih pravic odgovarjali; spodbuja druge demokratične države, naj oblikujejo podobne sisteme;
4. poudarja, da bi moral ta sistem omogočiti sprejetje omejevalnih ukrepov, zlasti zamrznitve sredstev in prepovedi vstopa v EU, proti posamezniku ali subjektu, ki je odgovoren za hude kršitve človekovih pravic ali sistemsko korupcijo ali je v ta dejanja vpleten, je pri njih sodeloval ali jih financiral ali je prispeval k načrtovanju, vodenju ali izvajanju teh kršitev ali korupcije; poudarja, da je treba jasno opredeliti obseg kršitev, ki lahko med drugim vključujejo sodelovanje pri mučenju, prisilnih izginotjih, trgovini z ljudmi, političnih zaprtjih in korupciji, ter določiti ustrezne pravne možnosti, s katerimi se lahko izpodbija uvrstitev na seznam;
5. je prepričan, da bo nova ureditev vplivala na ravnanje zadevnih posameznikov in subjektov in da bo imela odvračalni učinek; poudarja, da morajo v ta namen vse države članice EU dosledno razumeti, razlagati in uporabiti sankcije na enak način; poziva države članice in Komisijo, naj okrepijo medsebojno sodelovanje in izmenjavo informacij ter oblikujejo evropski mehanizem za nadzor in izvrševanje v obliki neodvisnega organa, kot je na primer sodišče ali tribunal za sankcije, kot korektivnega ukrepa za sedanje razmere, v katerih se še vedno kršijo sankcije, kar spodkopava verodostojnost zunanje politike EU;
6. pozdravlja predlog predsednika Komisije za odmik od soglasnega odločanja v Svetu na področju skupne zunanje in varnostne politike, in poziva Svet, naj ta novi sankcijski instrument sprejme tako, da bo mogoče sankcije za kršitve človekovih pravic sprejeti s kvalificirano večino v Svetu;

7. podpira predhodne razprave na ravni Sveta o vzpostavitvi takega sankcijskega instrumenta; poziva visoko predstavnico in njeno službo, naj imata konstruktiven in proaktiven pristop, s katerim bo ta razprava uspešno zaključena, in pričakuje, da bo o tem poročala Parlamentu; poudarja pomen nadzorne vloge Parlamenta v tej prihodnji ureditvi, zlasti glede področja uporabe in opredelitve meril za uvrstitev na seznam ter možnosti sodnega varstva;
8. poziva vse države članice, naj zagotovijo, da bodo njihovi organi in družbe, registrirane na njihovem ozemlju, v celoti spoštovali odločitve Sveta o omejevalnih ukrepih proti posameznikom in subjektom, zlasti o zamrznitvi premoženja oseb s seznama in omejitvi vstopa na njihova ozemlja, ki so posledica kršitev človekovih pravic; je zaskrbljen zaradi nedavnih poročil o kršitvah teh sklepov in opozarja države članice na njihovo obveznost po mednarodnem pravu, da zagotovijo prijetje in pridržanje oseb na njihovih ozemlju, osumljenih kaznivih dejanj, ki vključujejo navedena grozodejstva;
9. poziva k doslednejši uporabi sankcij v zunanjih odnosih EU, vključno z boljšo preglednostjo postopka sprejemanja sankcij v Svetu in Komisiji, da bi se zagotovila večja verodostojnost naloženih sankcij;
10. vztraja, da mora biti prihodnji sistem sankcij EU za kršitve človekovih pravic skladen s tekočimi politikami EU ter veljavnimi omejevalnimi ukrepi za posamezne države in horizontalnimi omejevalnimi ukrepi ter jih dopolnjevati; v zvezi s tem vztraja, da novi sistem ne bi smel nadomestiti uporabe sedanjih ukrepov na področju človekovih pravic za posamezne države; meni tudi, da mora prihodnja ureditev v celoti dopolnjevati veljavni mednarodni okvir sankcij, zlasti v zvezi z Varnostnim svetom Združenih narodov;
11. opozarja, da bo politična legitimnost tega sistema v veliki meri odvisna od sposobnosti Sveta, da sprejme sezname, ki bodo opredeljeni strogo glede na človekove pravice;
12. poudarja, da mora biti ta ureditev pravno utemeljena in povsem skladna z najvišjimi možnimi standardi varstva in upoštevanja ustreznih postopkovnih pravic udeleženih posameznikov ali subjektov; v zvezi s tem vztraja, da morajo odločitve o uvrstitvi posameznikov ali subjektov na seznam ali odstranitvi z njega temeljiti na jasnih in razločnih merilih, ki so neposredno v zvezi s storjenimi kaznivimi dejanji, da bi lahko zagotovili temeljit sodni nadzor;
13. poudarja, da bi moral biti glavni cilj vseh prizadevanj EU in držav članic v boju proti nekaznovanosti še naprej ta, da kazenski pregon storilcev hudih kršitev človekovih pravic poteka prek različnih nacionalnih ali mednarodnih pristojnosti; v zvezi s tem ponovno poudarja načelo univerzalne pristojnosti; poziva Svet, naj v področje uporabe tega sistema vključi čezmejne kršitve;
14. poziva Komisijo, naj izvajanju in spremljanju tega sistema, ko bo ta vzpostavljen, dodeli ustrezne vire ter posebno pozornost nameni obveščanju javnosti o seznamih, tako v EU kot v zadevnih državah;
15. se zahvaljuje aktivistom civilne družbe za njihova neumorna prizadevanja za uvedbo sankcij proti posameznim storilcem; priporoča ustanovitev svetovalnega odbora na ravni EU, ki bi ga sestavljali strokovnjaki in predstavniki civilne družbe in bi prispeval

k potekajočim razpravam v Svetu o prihodnjem sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov ter generalnemu sekretarju Sveta Evrope.